

Direktør Jens Peter Jacobsen
Universitets- og Bygningsstyrelsen
Bredgade 43
1260 København K

12. januar 2010
J.nr. 2008-5101-02
SB

Dir. tlf. 33 92 54 10
sb@dkuni.dk

Høring over evalueringsrapport for 2009-evalueringen på universitetsområdet

Danske Universiteter takker for ovennævnte evalueringsrapport, som vi den 3. december 2009 har modtaget i høring.

Danske Universiteter finder grundlæggende, at evalueringspanelet med denne rapport fremlægger et grundigt og gennearbejdet oplæg til den fortsatte debat om de danske universiteter og om deres vilkår for at løfte det ansvar for forskning, uddannelse, videnformidling og teknologioverførsel, som universitetsloven af 2003 overlader dem.

Emnefeltet for evalueringspanelets arbejde har været ganske bredt, og Danske Universiteter vil som organisation koncentrere sig om rapportens udsagn om de overordnede vilkår for universitetssektoren. For specifikke tilbagemeldinger om rapportens forslag og anbefalinger vedrørende de enkelte universiteters organisation og styringsform henvises således til høringssvarene fra de otte universiteter.

Danske Universiteter har bemærket, at det uafhængige, internationale panel påpeger, at universiteterne er underlagt en omfattende og i mange tilfælde meget detaljeret regulering, der hæmmer deres autonomi. Det er tydeligt, at panelet deler sektorens egen opfattelse af, at intentionen bag universitetsloven om at give universiteterne ret og pligt til at tage et langsigtet ansvar for deres egen udvikling, styring og strategi vanskeligt lader sig indfri på de nuværende konditioner.

Det er Danske Universiteters håb, at de politikere, der har igangsat evalueringen, nu med udgangspunkt i rapportens analyser og anbefalinger vil være klar til i højere grad at give universiteterne den frihed og det ansvar, vi så længe har efterspurgt.

Danske Universiteter er i den forbindelse opmærksom på, at en række af de mange detaljerede regler og begrænsninger, sektoren i øjeblikket er underlagt, udspringer af politikeres og embedsmænds oprigtige ønske om at sikre gode vilkår for studerende, effektiv anvendelse af statslige midler og godt samspil mellem universiteterne og det omgivende samfund.

Vi vil gerne på sektorens vegne understrege, at universiteterne fuldt ud deler disse overordnede mål og meget gerne indgår i en engageret dialog med sektorens interessenter om indholdet og værdien af dem. Men i en globaliseret og foranderlig verden er mange meget detaljerede regler for, hvordan målene i praksis skal opnås, ikke egnet til at styrke hverken det enkelte universitets egen ansvarlighed og kreativitet eller den samlede sektors kvalitet og konkurrenceevne. Eksempelvis er studieområdet i Danmark langt tættere reguleret end i udlandet, og i dialogen med Videnskabsministeriet om mulige forenklinger på området vejer spørgsmålet om universiteternes muligheder for at agere strategisk fornuftigt i forhold til danske og internationale udfordringer og muligheder ikke tungt.

Evalueringspanelet anbefaler i sin rapport en såkaldt "højtillidsstrategi", hvor politikerne og de udførende myndigheder fastsætter de overordnede strategiske målsætninger og lader universiteterne selv fastlægge, hvordan disse målsætninger opnås. Danske Universiteter kan varmt tilslutte sig denne anbefaling og ser frem til en konstruktiv debat med politikere og embedsmænd, om hvordan en sådan strategi kan etableres og udfoldes på en for alle parter givende og gavnlig måde.

Som nævnt indledningsvis har Danske Universiteter i sit hørings svar valgt at fokusere på evalueringsrapportens omtale af de helt overordnede vilkår for den danske universitetssektors virke.

Vi kan imidlertid godt forestille os, at denne gennemarbejdede rapportes mange iagttagelser og udsagn fremover vil indgå i den generelle og politiske debat om universitetssektoren. I den forbindelse vil vi gerne for god ordens skyld gøre opmærksom på, at rapportens formuleringer vedr. danske universiteters og universitetsforskeres økonomiske råderum ("free research funding") muligvis kan blive læst som et udsagn om, at de danske universiteter har forholdsvis mange basismidler i forhold til de øvrige nordiske lande. Dette uanset at det af sammenhængen fremgår, at der tænkes på de *samlede* finansieringsmuligheder fra såvel basismidler som fra konkurrenceudsatte midler.

Med venlig hilsen

Jens Oddershede